

Glensgård (FP):

Så må jeg lave det om til en konstatering. Jeg må konstatere, at hr. Ninn-Hansens sidste indlæg om, at man nu ønsker fornyet udvalgsbehandling, må forstås således, at man fra de to forslagsstillere ønsker, at forslaget skal syltes, og at man måske ikke ønsker selve forslaget gennemført, men måske ville komme til et fælles forslag til en folketingsbeslutning, hvorfor det skulle have glædet mig, om hr. Ninn-Hansen havde taget den yderligere konsekvens og taget forslaget tilbage, således at vi i den nye samling kunne have fremsat det i enighed som et forslag til folketingsbeslutning.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1 og 2 og ændringsforslaget om indsættelse af en ny paragraf vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om sikring af borgernes frie færdsel [af Erhard Jakobsen, Arnfast m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. LXXIII. Fremsat 5/5 76).

Formanden:

Jeg giver ordet til hr. Brusvang, der har bedt om en kort bemærkning.

Brusvang (CD):

Denne sag, spørgsmålet om at få bragt den retsikkerhed, der har været vedrørende blokaderne, ud af verden, er jo kommet til at trække i langdrag med det resultat, at vi har haft en række forslag her, som bogstavelig talt har været til første behandling. Jeg tænker også på debatten om blokaderne i forbindelse med behandlingen af finanslovsforslaget.

En række forslag er blevet fremsat, en række forslag er blevet stoppet med indsi-

gelses af den ene eller den anden art. Der, hvor man troede, man havde et flertal, havde man det ikke. Der, hvor man troede, at samlingen lå omkring straffeloven, dér var det politivedtægten.

På det allerseneste, hvor vi troede, vi havde et flertal omkring et forslag — det var venstres beslutningsforslag — som gik ud på, at vi skulle have ændret politivedtægten, mødte vi igen en formel vanskelighed, en indsigelse på identiteten. Dette spørgsmål har svævet uklart lige indtil for et øjeblik siden. Der har jeg fra tingets formand fået underretning om, at der ikke længere kan fremsættes en identitetsindsigelse imod det forslag, som venstre har fremsat som beslutningsforslag, sigtende på straffeloven, men som er ændret af venstre og mig selv til et forslag, der går på at være et beslutningsforslag vedrørende politivedtægten. Da situationen formelt er afklaret på denne måde, har jeg naturligvis ikke ønske om at trætte tinget med en yderligere førstebehandling af dette forslag.

Med den anførte begrundelse og oplysning kan jeg tage forslaget til folketingsbeslutning tilbage.

Formanden:

Forslaget til folketingsbeslutning er nu taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er forslaget til folketingsbeslutning bortfaldet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslag nr. 256. Fremsat 19/5 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om garantier til finansieringsinstitutter for virksomheder inden for håndværket og den mindre industri, handelen, vognmandserhvervet og andre serviceerhverv.

(Lovforslag nr. 257. Fremsat 20/5 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lysholt Hansen (S):

Siden 1966 har vi jo haft garantiordninger for finansieringsinstitutter vedrørende detailhandelen inden for en ramme på 30 mill. kr. Man kan vist roligt sige, at de erfaringer, man har draget ved detailhandelens finansieringsinstitutter, har været yderst gode og har animeret til, at man gik videre ad denne vej. Derfor var det jo også sådan, at under septemberforhandlingerne opnåedes der enighed om, at man skulle prøve at se, hvordan man kunne inddrage andre erhvervsgrene.

Nu ligger her så dette forslag, efter hvilket der kan laves tilsvarende finansieringsinstitutter med statsgaranti for håndværk, for mindre industri, for handel, for vognmandserhverv og for andre serviceerhverv. Formålskredsen, hvortil disse garantier kan gives af institutterne, omfatter etablering af virksomheder, sammenlægning af virksomheder, overdragelse, ombygning og modernisering af virksomheder og endelig inødegåelse af tab på løbende engagementer.

Jeg vil gerne sige, at for mig er det her en god lovgivning, fordi den helt klart hviler på et solidaritetsprincip, et solidaritetsprincip mellem en række landsomfattende sammenslutninger inden for forskellige brancher, der er villige til selv at skyde en risikovillig kapital ind. En kapital, som her skal være mindst 200.000 kr.; den var i den gamle ordning 500.000 kr.

Jeg er af den opfattelse, at det er en fornuftig ordning, man her etablerer. Der bliver ikke noget, hvis man ikke selv er villig til at skyde ind, og man må sige, at den egenkapital, man selv indskyder, det er den, der i ulykkeligste tilfælde først går tabt. Det vil sige, at staten først kommer ind med sin garanti, hvis egenkapitalen tabes.

Jeg må derfor have den opfattelse, at vi her har lavet et forslag, der i virkeligheden bygger i helt decideret grad på princippet om hjælp til selvhjælp, på princippet om

solidaritet og på princippet om, at nogle skal tage et initiativ, hvis der overhovedet skal blive behov for loven. Jeg må derfor anse det for et forslag, som helt igennem er fornuftigt og rigtigt, og jeg håber, det vil få en nem gang igennem folketinget.

Jeg ville gerne, om vi måske så på, om de 200.000 kr., som man går ned til her, er det rigtige beløb, og det var måske også værd lige at få nogle eksempler på, hvordan loven havde virket, hvilke modtagere af lån og ydelser der har været inden for detailhandelen indtil nu, for at vi kan se, hvorledes det eventuelt vil komme til at virke.

Jeg vil gerne have lov at pege på en speciel ting, som jeg lægger megen vægt på. Jeg har før rejst spørgsmålet her i tinget. Det drejer sig om den mulighed, der nu åbnes for også at sikre likvid kapital til opbygning af varelagre og til almindelige driftskreditter, sådan som det er nævnt i lovforslagets § 1. Jeg tror, det er meget væsentligt, at også det drages med, fordi det er min opfattelse, at en række ikke mindst af disse mindre virksomheder nok har kunnet klare investeringer i fornødent omfang til at drive deres virksomhed, men at det ofte derefter har knebet for dem, både at skaffe driftskapital og også at skaffe fornøden kapital til lageropbygningen. Jeg tror, det er fornuftigt og rigtigt, at det her er med.

Det afgørende for mig er, at her er der ikke noget, der pådattes nogen organisation, her skal de selv vise et initiativ, og viser de dette initiativ, ønsker de at indgå i denne selvrisiko, ja, så er staten også klar til om fornødent at tage sin del af det økonomiske ansvar. Jeg anbefaler forslaget.

Jens Peter Jensen (V):

Det lovforslag, der her foreligger, er, hvad jeg vil betragte som en god frugt af septemberforliget. Jeg kunne godt have ønsket, at det havde været fremsat lidt tidligere, så der havde været bedre tid til behandling, men jeg har gjort den iagttagelse, at de hurtige og bekvemme ting, der var i septemberforliget, de gik ret let og smertefrit igennem dette ting, hvorimod det, der har den mere langsigtede virkning, har haft en mere trang skæbne. Jeg ville altså gerne, at vi havde haft et hurtigere forløb af denne specielle sag.

Det, der er det væsentlige i denne sag, er,